



EUROPESE COMMISSIE

PERSBERICHT

Brussel, 13 januari 2014

Vrij verkeer: de Commissie publiceert een gids voor de toepassing van de "gewone verblijfplaats"-toetsing voor sociale zekerheid

De Europese Commissie heeft een praktische gids betreffende de vaststelling van de "gewone verblijfplaats" gepubliceerd om de lidstaten te helpen de EU-regels betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid correct toe te passen op EU-burgers die naar een andere lidstaat zijn verhuisd. De nieuwe gids verschaft meer duidelijkheid over de "*habitual residence test*" en zal de toepassing daarvan in de praktijk door de autoriteiten van de lidstaten vergemakkelijken.

László Andor, Commissaris voor werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie, verklaarde: "*De EU-wetgeving omvat duidelijke waarborgen om te voorkomen dat mensen misbruik maken van de socialezekerheidsstelsels van andere EU-landen. Deze gids zal het voor de autoriteiten van de lidstaten gemakkelijker maken om deze waarborgen toe te passen wat het begrip "gewone verblijfplaats" betreft. Dit handboek is onderdeel van de voortdurende inspanningen van de Commissie om het vrije verkeer van personen in de EU te vergemakkelijken.*"

De gids, die in samenwerking met lidstaten is opgesteld, verduidelijkt de begrippen "gewone verblijfplaats" en "tijdelijke verblijfplaats" of "verblijf". Deze definities, die zijn vastgelegd in de EU-wetgeving ([Verordening \(EG\) nr. 883/2004](#) zoals laatstelijk gewijzigd bij [Verordening \(EU\) nr. 465/2012](#)), zijn noodzakelijk om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor het verlenen van socialezekerheidsprestaties aan EU-burgers die van de ene naar de andere lidstaat verhuizen. Volgens de EU-wetgeving kan een persoon maar één "gewone verblijfplaats" (woonplaats) hebben en kan er dus ook maar één lidstaat verantwoordelijk zijn voor het betalen van op de woonplaats gebaseerde socialezekerheidsuitkeringen.

Werknemers en zelfstandigen komen in aanmerking voor sociale zekerheid in het land waar zij werken, en niet-actieven (bv. gepensioneerden of studenten) in de lidstaat waar zij "gewoonlijk verblijven". Het bepalen van de lidstaat van de "gewone verblijfplaats" is ook van belang voor werkenden die in meer dan één lidstaat werken.

De gids wijst op de specifieke criteria waarmee rekening gehouden moet worden om de "gewone verblijfplaats" van een persoon te bepalen, waaronder:

- gezinssituatie en familiebanden
- duur en continuïteit van de aanwezigheid in de betrokken lidstaat
- arbeidssituatie (in het bijzonder de plaats waar de werkzaamheden gewoonlijk worden uitgeoefend, de permanente/stabiele aard van de werkzaamheden, en de duur van de arbeidsovereenkomst)
- het uitoefenen van een onbetaalde werkzaamheid
- bij studenten, de bron van hun inkomen

- hoe permanent de huisvestingssituatie van een persoon is
- de lidstaat waar de persoon belasting betaalt
- de redenen voor verhuizing naar de lidstaat
- de intenties van de persoon, op basis van de bekende omstandigheden en feiten

Indien relevant, kan ook met andere feiten rekening worden gehouden.

De gids geeft ook concrete voorbeelden en advies over gevallen waar het bepalen van de gewone verblijfplaats moeilijk kan zijn, zoals bij grensarbeiders, seizoenarbeiders, gedetacheerde werknemers, studenten, gepensioneerden, en zeer mobiele niet-actieven.

Als bijvoorbeeld een Brits onderdaan naar Portugal verhuist en zijn tijd grotendeels daar doorbrengt, wordt zijn "gewone verblijfplaats" Portugal, ook als hij nog een huis in het Verenigd Koninkrijk bezit en culturele en economische banden met het VK heeft.

Achtergrond

De "gewone verblijfplaats"-gids is een onderdeel van een groter handboek dat bedoeld is om organen, werkgevers en burgers te helpen bepalen van welke lidstaat de socialezekerheidswetgeving van toepassing is in specifieke omstandigheden. Dit handboek verduidelijkt ook de regels die van toepassing zijn op gedetacheerde werknemers en op mensen die in twee of meer lidstaten werken, met inbegrip van de regels die van toepassing zijn op werknemers in de vervoerssector, met name op cockpit- en cabinepersoneel.

De publicatie van de praktijkgids over de toetsing van de gewone verblijfplaats is een van de vijf acties die waren aangekondigd in de [Mededeling betreffende "Vrij verkeer van burgers en hun gezinsleden"](#) van 25 november (zie [IP/13/1151](#) en [MEMO/13/1041](#)). De gids is nu in het Engels beschikbaar op de website van de Europese Commissie (zie hieronder), en zal in de komende weken in alle officiële talen van de EU vertaald worden.

De gewijzigde gids is op 18 december 2013 goedgekeurd door de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. Dit orgaan omvat vertegenwoordigers van alle lidstaten en is verantwoordelijk voor het interpreteren van regels inzake sociale zekerheid die zijn vastgelegd in [Verordening \(EG\) nr. 883/2004](#), wanneer er zich problemen voordoen op dat terrein.

Voor meer informatie

[Gids voor de "gewone verblijfplaats"-toetsing](#)

[László Andor's website](#)

[Volg László Andor op Twitter](#)

De gratis e-mailnieuwsbrief van de Europese Commissie: [Newsletter on employment, social affairs and inclusion](#)

Contactpersonen:

[Jonathan Todd](#) (+322 2994107)

[Cécile Dubois](#) (+322 2951883)